

CBE/WK/
zaaknummer 12.154

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van de heer

Procedure

Bij ongedateerde brief, ontvangen door het CBE (hierna: het college) op 20 september 2012, heeft de heer (hierna: appelland) beroep ingesteld bij het CBE tegen het besluit van de examencommissie Geneeskunde (hierna: verweerder) van 4 september 2012. Bij brief van 8 oktober 2012 ontving het college het verweerschrift. Op verzoek van appelland werd de hoorzitting uitgesteld vanwege verblijf van appelland in het buitenland voor het volgen van een minor. Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 4 februari 2013. Appelland is ter zitting verschenen, bijgestaan door Verweerder werd vertegenwoordigd door twee leden van de examencommissie Geneeskunde, sectie bachelor en

Bestreden besluit

Appelland heeft op 10 juli 2012 deelgenomen aan het tentamen Integratietoets jaar 2 (2KR). Appelland behaalde voor dit tentamen een 5,4. Hij heeft verweerder op 17 augustus 2012 verzocht om een herbeoordeling van een aantal vragen, welk verzoek is afgewezen door verweerder bij brief van 4 september 2012. Hiertegen komt appelland in beroep. Appelland heeft zijn beroep toegespitst op de beoordeling van meerkeuzevraag 5 van het tentamen.

Beroep

In beroep voert appelland aan -kort samengevat- dat verweerder het door appelland gegeven antwoord op vraag 5 niet/onvoldoende heeft afgewogen ten opzichte van het antwoordmodel. Appelland is van mening dat het door hem gegeven antwoord klinisch geredeneerd juist is. Verschillende artsen waar appelland is langs geweest hebben aangegeven dat het antwoord van appelland juist is en niet als fout kan worden gezien, zo beweert appelland. Vraag 5 die door appelland in geding is gebracht handelt over een baby met uitslag, voorzien van klinische foto's van de huidafwijkingen en waarbij de vraag luidt: "Wat is de meest waarschijnlijke diagnose?". Er volgden 4 keuzemogelijkheden: a. atopisch eczeem, b. contacteczeem, c. seborrhoisch eczeem, en d. voedselallergie. Appelland gaf als antwoord: d. voedselallergie, terwijl volgens het antwoordmodel het juiste antwoord was: a. atopisch eczeem. Appelland meent dat op deze vraag meerdere antwoorden mogelijk zijn. Zowel antwoord a. als d. zouden goed gerekend moeten worden aangezien volgens appelland het atopisch eczeem een symptoom kan zijn van een voedselallergie. Appelland is van mening dat antwoord d. heel dicht bij antwoord a. ligt. Appelland betoogt dat noch verweerder noch de coördinator van het vak argumenten hebben gegeven waarom het antwoord dat hij heeft gegeven fout is. Ter zitting merkt de gemachtigde van appelland op nergens in het dossier te hebben gelezen dat het antwoord van appelland op vraag 5 fout is.

Ter zitting voert appellant nog aan dat de tentamencijfers al heel snel, binnen twee weken, definitief zijn geworden waardoor er geen tijd was voor inzage en nabespreking. Tot slot wijst appellant erop dat verweerder in zijn besluit ten onrechte rept van het tentamen 3KR, terwijl het gaat om het tentamen 2KR. Daarmee lijkt verweerder zich op een verkeerd tentamen te hebben gebaseerd.

Verweer

Na afloop van het tentamen worden de vragen statistisch geanalyseerd op basis waarvan 'slechte' vragen uit het tentamen worden verwijderd, zo geeft verweerder aan in het verweerschrift. Er wordt daarbij gekeken naar het discriminerende vermogen van een vraag. Een vraag waarbij twee of meer antwoorden goed zouden zijn, is in principe een 'slechte' vraag volgens verweerder. Er is statistisch geen reden geweest om vraag 5 te schrappen.

Verweerder is van oordeel dat de inhoudelijke opmerkingen van appellant bij vraag 5 door de coördinator afdoende zijn beantwoord. Verweerder wijst erop dat de beoordeling van vragen inhoudelijk valt onder de verantwoordelijkheid van de vakdocent en/of de tentamencoördinator. Verweerder zegt nog aanvullend advies te hebben gevraagd aan een onafhankelijk kinderarts. Deze heeft stellig aangegeven dat op basis van de gegevens in vraag 5, antwoord a. het enige juiste antwoord is op de vraag naar de meest waarschijnlijke diagnose. Verweerder concludeert dat er geen ruimte is voor andere 'goede' antwoorden op deze vraag.

Ter zitting overlegt verweerder een notitie van de vakdocent/disciplinecoördinator Dermatologie, die beargumenteert dat antwoord a. het enige juiste antwoord op vraag 5 is. De disciplinecoördinator geeft gemotiveerd aan dat voedselallergie in deze casus zeker niet de meest waarschijnlijke diagnose is. Het klinisch redeneren is niet correct door appelland uitgevoerd, zo wordt betoogd. Atopisch eczeem is geen gevolg van voedselallergie. De klinische redenering: 'Doordat het kind een voedselallergie heeft, krijgt deze als gevolg atopisch eczeem' is volgens de disciplinecoördinator onjuist.

Ter zitting informeert het college of de diagnose het principiële benoemen van het verschijnsel is of het verklaren van het verschijnsel (verschil tussen de oorzaak van het verschijnsel en het benoemen ervan). Verweerder merkt op dat de examencommissie zich niet in deze discussie begeeft maar zich verlaat op het oordeel van de vakdocent. Verweerder wijst er andermaal op dat statistische analyse heeft uitgewezen dat de vraag niet onduidelijk was en dat het gaat om het antwoord op de vraag naar de meest waarschijnlijke diagnose.

Verweerder geeft appelland toe dat in het bestreden besluit van 4 september een verkeerde codering van het vak is gebruikt. Ter zitting biedt verweerder daarvoor excuses aan, maar benadrukt dat dit voor de behandeling van het verzoek van appelland echter geen rol heeft gespeeld. Er is gebruik gemaakt van de juiste tentameninhoud.

Voor wat betreft het definitief vaststellen van de cijfers merkt verweerder op dat dat in dit geval snel is gebeurd op verzoek van studenten om duidelijkheid te hebben voor het hertentamen op 24 juli. Dat neemt echter niet weg, aldus verweerder, dat cijfers altijd nog kunnen worden aangepast wanneer daartoe aanleiding is.

Overwegingen van het college

Het college stelt voorop dat de beoordeling van een tentamen een exclusieve bevoegdheid is van de daarvoor door de examencommissie aangewezen examinator/docent. Het college heeft bij beroep tegen een beoordeling na te gaan of de examinator in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Appellant heeft betoogd dat het door hem gegeven antwoord op meerkeuzevraag 5 van het tentamen (alternatief d.) juist is. De examinator heeft aangegeven dat op de vraag naar de meest waarschijnlijke diagnose antwoordalternatief a. het enige juiste antwoord is.

Het college is van oordeel dat met de door verweerder overgelegde stukken de beoordeling van desbetreffende vraag deugdelijk gemotiveerd en transparant is.

In hetgeen appellant heeft aangevoerd ziet het college geen aanleiding voor het oordeel dat bij de beoordeling van deze tentamenvraag in strijd met het recht is gehandeld.

Dat verweerder in het bestreden besluit de verkeerde vakcodering heeft gebruikt geeft gelet op hetgeen verweerder daarover in het verweerschrift alsook ter zitting heeft opgemerkt geen grond voor het oordeel dat het verzoek van appellant niet zorgvuldig is behandeld.

Het college is van oordeel dat met inachtneming van de door het college uit te voeren toetsing er geen aanknopingspunten zijn voor een oordeel dat de bestreden beslissing geen stand kan houden. Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.